

Det forhold, at K efter udvisningen – som illegal immigrant – havde opbygget en familie, medførte endvidere ikke, at afgørelsen om udvisning var unødvendig. (Dissens).

Der kan endvidere henvises til **Nasri mod Frankrig**, Dom af 13. juli 1995 (Krænkelse), **Mehemi mod Frankrig**, Dom af 26. september 1997 (Krænkelse), **Baghli mod Frankrig**, Dom af 30. november 1999 (Ikke krænkelse), **Coretti mod Tyskland**, Beslutning af 3. maj 2001 (Ikke krænkelse), **Yilmaz mod Tyskland**, Dom af 17. april 2003 (Krænkelse) og **Mokrani mod Frankrig**, Dom af 15. juli 2003 (Krænkelse).

2. Udlændingen er gift eller samlever med en person, der bor i opholdslandet:

Nwosu mod Danmark, Beslutning af 10. juli 2001 (Ikke krænkelse): Sagen vedrørte en nigeriansk statsborger K, født i 1959, der var indrejst i Danmark i 1992 som asylansøger. I begyndelsen af 1993 indgik K ægteskab med en dansk statsborger, men ægteskabet varede kun seks måneder. I december 1993 indgik K ægteskab med en anden dansk statsborger. K fik afslag på asyl, men i 1994 fik han opholdstilladelse på baggrund af ægteskabet. K havde ikke nogen børn. K's forældre og to søstre boede i Nigeria, og han havde under opholdet i Danmark besøgt Nigeria tre gange, senest i januar 1998. I juni 1998 blev K idømt fængsel i 3½ år for narkotikakriminalitet og udvist for bestandig. Den 2. november 2000 blev udvisningen effektueret. K gjorde i forbindelse med sagen gældende, at han som følge af den danske dom risikerede fem års fængsel i Nigeria under forhold, der ville være grusomme og inhumane.

EMD udtalte, at den kun i begrænset omfang havde afgjort sager, hvor hovedbarrieren for udvisning var de vanskeligheder, som ægtefæller ville have med at forblive sammen og i særdeleshed som en ægtefælle og/eller børn ville have ved at leve i den udvistes oprindelsesland. Det var derfor nødvendigt at opstille nogle vejledende principper med henblik på at undersøge, om udvisningen var nødvendig i et demokratisk samfund. EMD ville i en sag af denne karakter tage følgende faktorer i betragtning: karakteren og alvoren af den begåede forbrydelse, varigheden af udlændingens ophold i udvisningslandet, tidsrummet, der var forløbet, siden forbrydelsen blev begået og udlændingens adfærd i denne pe-

riode, de involverede personers nationalitet, udlændingens familiemæssige situation, herunder ægteskabets varighed, andre faktorer, der udtrykte effektiviteten af parrets familieliv, om ægtefællen kendte til forbrydelsen på det tidspunkt, hvor vedkommende indgik i et familiemæssigt forhold, om der var børn i ægteskabet og i givet fald deres alder samt alvoren af de vanskeligheder, som ægtefællen sandsynligvis ville møde i oprindelseslandet (selvom det faktum, at en person muligvis vil møde visse vanskeligheder ved at følge sin ægtefælle, ikke i sig selv udelukker en udvisning).

EMD konstaterede, at udvisningen var begrundet i den særlig alvorlige og skadelige karakter af de forbrydelser, som K var fundet skyldig i. Under hensyn til de ødelæggende virkninger, som narkotika påfører folks liv, forstod EMD, hvorfor myndighederne udviser stor fasthed over for dem, der aktivt udspreder denne svøbe. Selv om K ikke tidligere var straffet, påvirkede dette ikke alvoren og grovheden af en sådan forbrydelse.

EMD var enig med de danske myndigheder i, at K havde bevaret stærke bånd til oprindelseslandet, og at K's bånd til Danmark hovedsagligt syntes forbundet til ægteskabet med en dansk statsborger. For så vidt angik spørgsmålet om, hvorvidt K's hustru ville være udelukket fra at følge K til Nigeria, var EMD ikke overbevist om K's argumenter om, at hustruen ikke kunne få opholdstilladelse, når K skulle afsone, idet EMD ikke fandt, at der var beviser i sagen for, at de nigerianske myndigheder var eller ville blive informeret om forbrydelserne begået i Danmark.

EMD fandt herefter, at de danske myndigheder grundigt havde undersøgt og afvejet de relevante interesser og handlede inden for deres skønsmargin. EMD fandt, at indgrebet i K's ret til respekt for privat- og familieliv var understøttet af relevante og tilstrækkelige begrundelser og var proportional efter formålene i artikel 8, stk. 2, samt kunne anses for nødvendige i et demokratisk samfund. Klagen var herefter åbenbart grundløs.

Boultif mod Schweiz, Dom af 2. august 2001 (Krænkelse): Sagen vedrørte en algerisk statsborger K, født i 1967, der i 1992 var indrejst i Schweiz. K havde forinden boet syv år i Italien. I 1994 blev K dømt for ulovlig besiddelse af våben, og i 1995 blev K idømt 1½ års betinget fængsel for røveri og hærværk, hvilken straf i